

[Kelm-Hansen]

Regeringspartierne har ikke villet binde sig til den faste vækstrate for de kommende år, sådan som den er indbygget i beslutningsforslaget. Det ville selvfølgelig have været glædeligt, om regeringspartierne også her ville have været med og ville have stemt for forslaget, når det kommer til afstemning om et øjeblik. Til gengæld har man udtrykt sig så positivt i betænkningsbidraget, at jeg vanskeligt kan se, der kan blive det store politiske slagsmål om væksten i u-landsbistanden i de kommende år. Vedtagelsen af beslutningsforslaget om lidt vil derfor for mig at se vise sig at være en vigtig milepæl i Danmarks samarbejde med den tredje verden.

Fischer (KF):

Ved afslutningen af denne debat kan vi udtrykke tilfredshed med den brede enighed, der hersker om de overordnede mål i dansk u-landspolitik. Intet parti og ingen politisk fløj kan monopolisere den positive holdning på dette område.

Ved førstebehandlingen tilkendegav det konservative folkeparti sin traditionelt positive holdning til u-landsbistanden. Vi siger ja til at hjælpe den fattige verden i stigende omfang. Den borgerlige regering har som bekendt hævet u-landsbistanden markant, og regeringens fire partier er, som det fremgår af betænkningen, indstillet på en pæn stigning også i 1986. Vi erkender værdien af 1 pct.-målet, men vi vil ikke lægge os fast på en fast stigningstakt uden hensyn til den almene samfundsøkonomiske udvikling og uden at tage hensyn til de betydelige administrative omkostninger, der er forbundet med en hovedkulds forøgelse af bistandsprojekterne. Det er en positiv holdning, der burde have kunnet samle hele tinget. Det beklager vi ikke har været tilfældet, men der har virkelig været udvist stor beredvillighed hertil fra regeringspartierne.

Socialdemokratiets holdning må vække forundring, især når man ser på den indstilling, partiet havde, da det selv havde regeringsmagten, hvor man ikke var villig til at yde nær så meget. Vi husker endnu den kuldsejlede S-spareplan fra sensommeren 1982; her var der jo tale om regelrette nedskæringer på u-landsbistanden. Nu presser man på med store krav. Jeg har hidtil haft den opfattelse, at socialdemokratiet ville lade

SF være alene om at ophæve den økonomiske tyngdekraft i Danmark. Udviklingshjælp er som bekendt en dårlig indenrigspolitisk brik.

Men tilbage til helheden. Ved den stigning, der nu skal indtræde, vil vi understrege vigtigheden af, at den styrker den direkte forbindelse mellem Danmark og de enkelte u-lande med øget vægt på bilateral hjælp. Det er effektivt for de enkelte u-lande, gæver danske arbejdspladser og virksomheder og styrker de kulturelle og politiske bånd mellem Danmark og landene i den tredje verden.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil også gerne indlede med at udtrykke tilfredshed med, at vi har kunnet blive enige i udvalget om den første del af det radikale folketingsbeslutningsforslag, nemlig det, der vedrører u-landsbistanden for kalenderåret 1986. Det har stor betydning, at vi kan fastslå, at der er et meget bredt flertal i folkettingen, der bakker dette op. Jeg ville egentlig have været meget glad, om vi kunne have sluttet hermed og beslutningsforslaget kunne have haft dette som sit eneste punkt. Jeg er ligesom den foregående ordfører ked af, at den imødekommenhed, som jeg synes man kan sige vi har udvist fra regeringspartiernes side, ikke til fulde er blevet mødt fra anden side, men at man dér har fastholdt kravet om at fastlåse u-landsbistanden på bestemte bistandsprocentpoints af vores bruttonationalprodukt år frem. Vi synes, at det er en risikabel vej at gå, når vi kender vores økonomiske problemer, som regeringen jo gør en del for at få løst.

Jeg vil derudover lægge til en enkelt eller to betragtninger om fordelingen af vores u-landsbistand og strukturen inden for de forskellige elementer. Fuldstændig som andre deltagere i den tur, som udenrigsudvalget for nylig var på til to af de lande i Afrika, der modtager hjælp fra Danmark, fik jeg indtryk af, at det er den bilaterale u-landsbistand, der giver mest for pengene, og hvormed vi når ud til de rigtige modtagere, om jeg så må sige, dem, der trænger mest til det i befolkningerne.

Jeg har hæftet mig ved, at man fra udenrigsministeriets side har måttet påpege visse flaskehalse i den danske u-landsbistand og i